

betydning, og hvis denne støtte ikke er fritaget for anmeldelse i medfør af Kommissionens gruppefritagelsesforordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse⁽¹⁾, vil den blive undersøgt på grundlag af de relevante statsstøtteregler.

⁽¹⁾ EFT L 337 af 13.12.2002, berigtiget i EFT L 349 af 24.12.2002.

(2004/C 70 E/044)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1392/03
af Charles Tannock (PPE-DE)
og Timothy Kirkhope (PPE-DE) til Rådet

(15. april 2003)

Om: Konsekvenserne af indførelsen af racisme og fremmedhad som lovovertrædelse i forbindelse med den europæiske arrestordre

Princippet om dobbelt strafbarhed er blevet ophævet for 32 lovovertrædelser, som er omfattet af den europæiske arrestordre, herunder racisme og fremmedhad.

Under nylige forhandlinger i Det Forenede Kongeriges parlament blev det af regeringen antydet, at i henhold til den i Rådet indgåede aftale vil en person, som har begået en racistisk eller fremmedfjendsk lovovertrædelse, ikke kunne udleveres af et medlemsland til et andet, hvis ikke lovovertrædelsen er blevet begået i udstedelseslandet. En belgisk eller fransk dommer ville således ikke have beføjelse til at anmode om, at en britisk statsborger udleveres for en lovovertrædelse, der er begået i Det Forenede Kongerige, som ikke er blevet begået i Belgien eller Frankrig. Er dette ifølge Rådet en nøjagtig fremstilling af det juridiske standpunkt, Rådet er nået frem til?

Man er også i Rådet nået til enighed om specielle tiltag med henblik på beskyttelse af pressefriheden. Hvilken form vil denne beskyttelse præcist få, og vil den medføre differentierede normer for beskyttelsen af pressefriheden for henholdsvis almindelige borgere og journalister?

Endelig har den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 10 følgende ordlyd:

1. Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter meningsfrihed og frihed til at give eller modtage meddelelser eller tanker, uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til grænser. Denne artikel forhindrer ikke stater i at kræve, at radio-, fjernsyns- eller filmforetagender kun må drives i henhold til bevilling.
2. Da udøvelsen af disse frihedsrettigheder medfører pligter og ansvar, kan den underkastes sådanne formelle bestemmelser, betingelser, restriktioner eller straffebestemmelser, som er foreskrevet ved lov og er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, territorial integritet eller offentlig sikkerhed, for at forebygge uorden eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden, for at beskytte andres gode navn og rygte eller rettigheder, for at forhindre udspredelse af fortrolige oplysninger, eller for at sikre domsmagtens autoritet og upartiskhed.

Er lovovertrædelserne racisme og fremmedhad begrænset til handlinger eller ytringer, som indebærer tilskyndelse til vold, trussel om vold eller trussel mod en person, eller som er en trussel mod den offentlige orden og, i benægtende fald, hvordan er forslagene i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention?

Svar

(8. december 2003)

Den europæiske arrestordre⁽¹⁾ blev vedtaget af Rådet den 13. juni 2002. Den indfører en ordning, som i princippet fra den 1. januar 2004 afskaffer den omstændelige og komplicerede udleveringsordning, som hidtil har været almindeligt anvendt inden for Den Europæiske Union på grundlag af en Europarådskonvention fra 1957.

Den europæiske arrestordre gør det muligt på betingelserne i rammeafgørelsen at overgive personer med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning. Den fastlægger fristerne og procedurerne i forbindelse med afgørelsen om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre (artikel 17) og fristerne for overgivelse af den eftersøgte (artikel 23).

Rådet mener, at indførelsen af en ny forenklet ordning for overgivelse af dømte eller mistænkte personer med henblik på fuldbyrdelse af domme eller strafforfølgning er i retsplejens interesse:

- retssagen finder sted i den stat, som har udstedt den europæiske arrestordre
- lovovertrædelsen er som oftest begået i denne stat
- ofrene, som normalt befinder sig i denne medlemsstat, har interesse i at det sikres, at en retssag kan finde sted så hurtigt som muligt, idet den formodede lovovertræders interesser beskyttes.

Rådet mener, at den gamle udleveringsordning ikke tilstrækkeligt afspejlede traktatens målsætning om at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at den har måttet erstattes med en moderne ordning, som også bedre beskytter lovovertræderens interesser.

For at gennemføre denne målsætning har Rådet bl.a. besluttet at afskaffe dobbelt strafbarhed for 32 kategorier af lovovertrædelser, herunder racisme og fremmedhad (jf. artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelsen). Bestanddelene i gerningsindholdet fastlægges efter den udstedende medlemsstats lovgivning. Hvis en europæisk arrestordre for eksempel er udstedt i Frankrig, bestemmes lovovertrædelsen efter fransk lovgivning.

I retfærdighedens og den fuldbyrdende medlemsstats interesse er der imidlertid indføjet en række obligatoriske eller fakultative grunde til afslag (over 10) i rammeafgørelsen. Én sådan grund til afslag kan være når den europæiske arrestordre vedrører en lovovertrædelse, som efter den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning betragtes som begået helt eller delvis på denne medlemsstats territorium eller på et sted, der ligestilles hermed (jf. artikel 4, stk. 7, litra a), i rammeafgørelsen).

Hvis f.eks. en dommer i en medlemsstat i det eksempel, som det ærede parlamentsmedlem nævner, udsteder en arrestordre for en lovovertrædelse, der er begået i en anden medlemsstat, kan sidstnævnte medlemsstat afslå at fuldbyrde en sådan ordre. Ligeledes kan den afslå at fuldbyrde en ordre, hvis lovovertrædelsen er begået uden for den medlemsstat, der har udstedt arrestordren, og dens nationale lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for en tilsvarende lovovertrædelse, når den er begået uden for dens område (jf. artikel 4, stk. 7, litra b)).

I forbindelse med anvendelsen af disse bestemmelser spiller nationalitetsspørgsmålet ikke ind, men rammeafgørelsen indeholder andre bestemmelser om beskyttelse af lovovertræderens nationalitet.

Rådet skal også henlede det ærede medlems opmærksomhed på artikel 1, stk. 3, i rammeafgørelsen, hvoraf det udtrykkeligt følger, at rammeafgørelsen ikke indebærer nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union. Dette følger allerede af selve traktaten, så det var retligt set ikke nødvendigt at indsætte en sådan formulering i rammeafgørelsen, men Rådet har fundet det hensigtsmæssigt at gøre det i forbindelse med denne rammeafgørelse.

Rådet skal endvidere henlede opmærksomheden på betragtning 12, som yderligere understreger ovenstående. Desuden er alle medlemsstaterne parter i den europæiske menneskerettighedskonvention og er bundet af dens bestemmelser.

Endelig kan det oplyses, at Rådet (RIA) senest har drøftet udkastet til rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad på samlingen den 27. og 28. februar 2003. Der var på det tidspunkt en række forbehold fra forskellige delegationer med hensyn til udkastet. Selv om udkastet efterfølgende er blevet drøftet yderligere i Artikel 36-Udvalget, har det endnu ikke været muligt at nå frem til et kompromis om teksten. De udestående spørgsmål omfatter navnlig den nøjagtige definition af lovovertrædelserne racisme og fremmedhad og mulige begrænsninger af omfanget af strafansvar for disse lovovertrædelser, herunder begrænsninger i forbindelse med pressefriheden.

(¹) EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.